

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ad Leonem X. Pontificem Maximvm

[Straßburg], 1519

VD16 L 3409

Conclusio XCII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34717

DVLGENTIARVM AD LEONEM X. P. M.

tiæ. Ita ego nõ possum negare quidẽ, quod omnia ferenda sunt
quæ pontifex facit, sed doleo, quod nõ possum optima esse pro
bare, quanq̃ si de mente p̃otificis, sine intermedijs operarijs mer
cedum, dicendũ esset, optima de illa præsumenda dicerem, bre
uiter & cū fiducia loquendo. Ecclesia indiget reformatione, q̃d
non est unius hominis pontificis, nec multorũ cardinaliũ offici
um, sicut probauit utrũq; nouissimũ conciliũ, sed totius orbis,
imò solius dei. Tempus aut̃ huius reformationis, nouit solus il
le, qui condidit tempora. Interim uitia tã manifesta, negare non
possumus. clauis sunt in abusu & seruitute auaritiæ & ambitio
nis, & gurges accepit impetũ, non est nostrũ remorari eũ. Iniqui
tates nostræ respondent nobis, & onus est unicuiq; sermo suus.

CONCLUSIO XC.

Hæc scrupulosissima argumenta laicorum, sola potestate
compescere, nec reddita ratione diluere, est ecclesiã & papã
hostibus ridẽdos exponere, & infœlices Christianos facere

SI C enim ex malo fit peius, dum terrore cõpescuntur, quan
to rectius doceremur, hanc iram dei intelligere, & pro ecclesia
orare, & talia tolerare in spe future reformationis, q̃ dũ tam ma
nifesta uitia uolumus cogere, uirtutes uideri, peius iritemus, si
quidem nisi nos mereremur uexari, deus non permetteret solos
homines in ecclesia dominari, daret nobis pastores secundum
cor suum, qui nobis pro uenijs darent tritici mensuram in tem
pore suo. Nunc autem etiã si sint boni pastores, tamen non pos
sunt ad officium suum uenire, tanta est ira furoris domini.

CONCLUSIO XCI.

Si ergo ueniæ secundum spiritum & mentem Papæ præ
dicarentur, facile illa omnia soluerentur, immo nulla essent.

Quomodo: scilicet, si, ut sunt, solum remissiones pœnarum,
non meritoria, ac infra bona opera habenda, non fuisset ullus
unquam commotus, aliquid de ijs dubitare, non propter sui nĩ
miam magnificationem, suscitant quæstiones insolubiles, in ea
rum propriam uilificationem. Mens enim pontificis nõ potest
esse alta, quam quod indulgentiæ sunt indulgentiæ.

CONCLUSIO XCII.

M. L. RESOLV. DE VIRTUTE INDVLGEN.

Valeant itaq; omnes illi Prophetæ, qui dicunt populo Christi, pax pax, & non est pax.

CONCLUSIO XCIII.

Bene agant omnes illi Prophetæ, qui dicunt populo Christi, crux crux, & non est crux.

CONCLUSIO XCIII.

Exhortandi sunt Christiani, ut caput suum Christum per pœnas, mortes, infernosq; sequi studeant.

CONCLUSIO XCV.

Ac sic magis, per multas tribulationes intrare cœlum, q̄ per securitatem pacis, confidant.

SATIS supra de cruce & pœnis dictū est, hodie rarus sermo

AD CANDIDVM LECTOREM

ET ERVDITVM.

Non tibi hæc ædita existimes erudite & candide lector, quanquam quid opus hoc monitorio: quasi timeam Ciceroniana hæc tibi uisum iri, tu pro genio tuo habes aliunde, quod legas, me oportuit, cū mei similibus, nostra, id est, rudia & barbara tractare. Sic placitū fuit in cœlo. Nec ausus fuisssem nomen summi pontificis, his meis bullis, appellere, nisi uisidissim amicos meos, illius terrore quam maxime confidere. deinde, quod summi Pontificis peculiare sit officium, ut debitorē agat, sapientibus & insipientibus, Græcis & Barbaris. Vale.

DECLARATIONVM DISPUTATIONIS

de uirtute indulgentiarum reuerendi patris,

ac S. theologiæ doctoris Martini

Lutherij ad Leonem X.

Pontificē maximū.

Finis.